

industrija
pohištva
stol
kamniki
jugoslavija

STOL

GLASILO
KOLEKTIVA

DUPLICA, 16. OKTOBER 1970

LETO 17 — ŠT. 5

RAZVOJNA POT TEHNOLOGIJE

Razgovor z ing. Smoletom vodjem oddelka za študij dela in programiranje

Vprašanje: V treh letih se je tovarna povečala in se še širi, povečala se je tudi proizvodnja, kakšen pa je nadaljnji perspektivni program?

Odgovor: Sodoben, hiter razvoj tehnologije, tudi lesne, narekuje neprestane novitete in izboljšave sedanje tehnologije, vzporedno temu pa tudi nove organizacijske prijeme v proizvodnji.

V primeru spreminjanja in razvoja programa pa se te spremembe še bolj izrazito odražajo v tehnološkem razvoju. Pri nas se je to praktično dogajalo, se dogaja in se bo še dogajalo. To je izboljšava sedanje tehnologije, postavljanje nove tehnologije za sedanji in nov proizvodni program.

Iz takih predpostavk se pravzaprav projektira tudi tehnologija za program, ki ga podjetje načrtuje za naslednjih nekaj let: dokončanje rekonstrukcij na sedanji tehnologiji v vseh oddelkih in poslovnih enotah, ki jih moramo dovesti na sodoben tehnološki nivo. Ti oddelki so bili: PE 7, razen oddelka površinske obdelave, celotna PE 8, deloma PE 4 in deloma PE 6. Nova tehnologija pa se postavlja, kot je znano, za ploskovno pohištvo, kar je obenem tudi naš program za prihodnje leto. Ravno ob tem času se je začela proizvodnja v novih oddelkih kovinskega pohištva, tapetniške, v kratkem času pa se bo začela proizvodnja tudi v neserijski.

Za prihodnji čas pa predvideva podjetje razvoj tehnologije na področju plastičnih materialov, in to za program podjetja v obsegu sedanjega asortimana, tj. proizvodnja plastičnih sedežev za stole.

Vprašanje: Realizirani projekti prikazujejo visoko strokovnost projektantov, tehnologov in ostalih strokovnjakov, ki so sodelovali pri teh projektih. Zanima nas, s kakšnimi problemi se srečujete pri razvoju takih projektov.

Odgovor: Glavni problem je širok asortiment izdelkov, ki jih ima podjetje v svojem programu in pa relativno neizdelan plan proizvodnje za določen čas v okviru asortimana.

Za uspel projekt naj bi imel projektant določena izhodišča: točen pregled asortimana, ki se bo proizvajal v projektirani tehnologiji, količino, ki naj bi se

proizvajala in na podlagi teh glavnih določil tudi sugestijo o načinu proizvodnje (tekoči trak, linija, skupinska tehnologija).

V lesni panogi so v sedanjem času glede tega še objektivne težave, ki pa jih moramo premostiti tako, da se moramo sprijazniti z dostikrat manj konkretnimi podatki za projekt in projekt napraviti bolj ali manj univerzalen, za bolj ali manj širok asortiman za večjo ali manjšo količino, z boljšo ali slabšo organizacijo.

Drug primer, ki bi ga lahko uvrstili za princip sodobnejšega projektiranja, pa bi bil projekt nove tovarne pisarniškega pohištva, kjer je program dokaj jasen, količina, ki se bo proizvajala, določena in tudi način organizacije iz tega več ali manj sledi.

Pri začetku obratovanja nove tehnologije naletimo s strani neposrednih vodij na določene težave, ki izvirajo včasih iz tradicionalne mojstrske mentalitete, včasih pa tudi neke čisto dupliške tradicije (nereda).

Projektant seveda želi in upa, da bo projekt realiziran v največji možni meri tako, kot si ga je zamislil. Časa za generalne popravke po realizaciji ni več. Za primer bi vzel relativno neuspele realizacije projekta v oddelku za struženje.

Pripomnil bi, da morajo ob pogojih, ki bi v določenem času dali podlago projektu, ki je na visoki stopnji organizacije (na primer kupljeno postrojenje z engineeringom za neko proizvodno enoto), biti službe, kot je vzdrževanje strojev, študij dela

in vsekakor priprava dela, na primerni višini, ki jo taka organizacija proizvodnje zahteva.

Vprašanje: So kakšne težave glede kadrov, ki sodelujejo pri teh projektih?

Odgovor: Kadri, ki sodelujejo pri projektiranju, so, lahko rečem, ustrezno usposobljeni. Mislim, da je strokovna usposobljenost glavni pogoj za uspešno delo pri projektiranju. Trenutno smo za sedanji čas s številnim stanjem kadra na tem področju še kar zadovoljni, seveda pa je vsak trenutek treba misliti na bodoči možni razvoj, ki pa zahteva nove strokovnjake. Kot primer naj navedem trenutno potrebo po strokovnjaku s področja obdelave plastičnih materialov, ki ga podjetje vabi k sodelovanju.

Vprašanje: V tem letu predvidevamo ugoden finančni rezultat pa nas zanima, ali ta rezultat izvira samo iz izboljšane tehnologije ali pa tudi iz večje intenzivnosti dela.

Odgovor: Do preteklega leta nismo opazili bistvenih izboljšav produktivnosti (pri tem mislim fizično produktivnost), letos pa kažejo podatki, da naj bi se, končno, investicije v novo opremo pokazale tudi v boljši produktivnosti. Trenutno podatki kažejo, da je produktivnost boljša za 8% od lanske.

Mislim, da je naš rezultat posledica izboljšav v tehnologiji in uvedbi nove tehnologije, v manjši meri pa tudi intenzivnosti dela. Brez dvoma je pot k boljši produktivnosti, z novo in izboljšano tehnologijo, študijem metod dela, v pogojih pravilnega pripravljanja proizvodnje. Slabo pripravljane proizvodnje utegne že načrtovane dosežke produktivnosti zmanjšati ali celo privedi v podobno stanje pred investicijo.

Vprašanje: V novem obratu pisarniškega pohištva bo poleg moderne tehnologije uvedena tudi nova organizacija proizvodnje in nas zanima, kako bo to izgledalo.

Odgovor: Danes ne more biti več uspešne proizvodnje brez eksaktne organizacije. Za proizvodnjo je pri tem razen normativov predvsem pomembno planiranje in terminiranje. V tem smislu pripravljamo tudi za nas nov sistem v pripravljani proizvodne dokumentacije. Si-

stem naj bi bil usmerjen na to, da točno odredi nastanek in pot dokumentov skozi proizvodnjo in vračanje le-teh. Z eno skupno besedo se danes to imenuje krmiljenje oziroma kontrola proizvodnje. Tak sistem vodenja temelji na dveh osnovnih dokumentih: načrtu dela in kosovnici, iz katere se strojno razmnožijo vsi dokumenti za proizvodnjo, ki se lansirajo po terminskih planih v proizvodnjo in kjer se parametri proizvodnje tudi kontrolirajo.

Vprašanje: Kako se odraža obstoječa kadrovska struktura, glede na nove projekte in razvoj podjetja?

Razgovor z vodjem gradbišča ing. Zajcem

Vprašanje: Prosim vas, da bi za naš tovarniški časopis povedali, katere probleme imate pri gradnji novega objekta?

Odgovor: Prevzeli smo gradbena dela za glavno halo in vse stranske objekte: tovarna in skladišče, dve trafo postaji, kotlovnica, čistilne naprave in ogrodje silosa za žagovino. Od obrtniških del smo prevzeli samo krovsko-kleparska dela pri glavni hali in kotlovnici.

Prvotno je bil 21. november rok za dokončanje glavne hale, za stranske objekte pa se še ni vedelo, kako bo. Odločitev je bila sprejeta pred desetimi dnevi: za stranske objekte je bil postavljen zelo oster rok, ker ti pogojujejo uporabo glavne hale. Z ozirom na to, da imamo zmogljivosti zelo zasedene, smo pristali na ta zelo oster rok s

Odgovor: Mislim, da nobena praksa ne nadomesti pomanjkanja znanja v teoriji, posebno ne v sedanjem času in gledano v smeri pravilnega razvoja. Le v določenih pogojih in v izjemnih slučajih je praksa tisti faktor, ki prevlada in da tudi dober rezultat na določenem področju. Zato prakse in teorije nikakor ne smemo izključevati, ampak nasprotno: povezovati.

Vprašanje: Imate mogoče še kaj pripomb?

Odgovor: Časopisu bi želel še več sodelavcev in še naprej upešno delo.

pogojem, da nam popustijo pri roku za glavno halo.

Dela pri zadnji četrtini glavne hale smo zdaj ustavili, tako da imamo delovno silo na teh manjših objektih. Delo smo ustavili samo za 10 dni, 21. septembra pa že nameravamo delati naprej.

Konstrukcija glavne hale je izbrana tako, da je dana možnost razširitve v obe smeri. Za tako konstrukcijo smo se odločili zaradi hitrosti gradnje in enostavne izvedbe.

Stranski objekti bodo gotovi: 5. oktobra bo dokončana kotlovnica, silos za žagovino in ena trafo postaja, druga trafo postaja pa bo 15. oktobra. Gotovi bodo v taki fazi, da ne bo ovirano izvrševanje obrtniških in inštalacijskih del.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Vprašali smo

Tokrat smo o problemih proizvodnje govorili z vodjem PE 3, ing. Sekavčnikom. Postavili smo mu naslednja vprašanja:

1. Vi ste mlad strokovni sodelavec. Kako občutite razlike med teorijo, ki ste jo pridobili na fakulteti in praktičnim delom v podjetju?

2. Katere pomanjkljivosti občutite (če so) in kaj predlagate za njihovo rešitev?

3. Delo ste nastopili v starem obratu in ste verjetno imeli velike težave z organizacijo proizvodnje, danes pa imate nov obrat in zanima nas, če so ti problemi rešeni?

Odgovori:

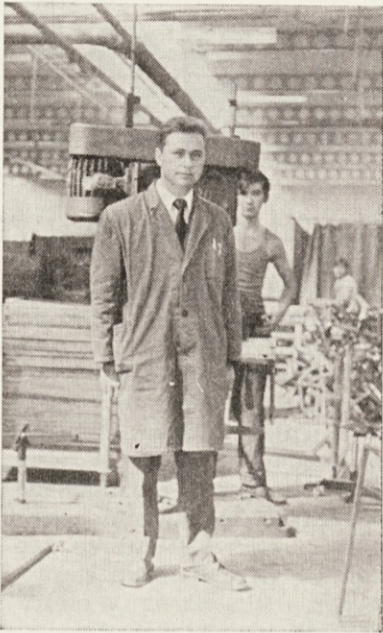
Teorija je širok pojem — praksa navadno zavzema le ožje področje delovanja, kjer naj bi se koristno uporabila spoznanja teorije. V praksi pri vodenju obrata pa se srečujemo z novimi pojmi, kot so organizacija dela in delo z ljudmi, ki se na fakultetah obravnavajo največkrat površno in šablonsko.

Kot sem omenil, je teorija le nizanje logičnih dejstev, ki pa se morajo v praksi podrediti tehnološkim možnostim in vplivom ljudi.

Z novim kovinskim obratom smo pridobili streho nad glavo in postavili nekaj proizvodnih linij za najbolj množične proizvode. Brez dvoma je to velika pridobitev, čeprav imamo v prvi fazi še veliko improvizacij in delnih rešitev z obstoječimi napravami. V nove obrate pa smo

moral preseliti tudi stare klasične stroje, ki zahtevajo vedno več nege in popravil. Izdelani so bili za maloserijsko proizvodnjo; vendar zaradi obilice ročnega dela in drobnih del ne morejo slediti sodobni tehnologiji.

Pri vseh teh odsluženih strojih so zaman vse težnje k rentabilnejši proizvodnji.

Zato želimo postopno zamenjati stare, izrabljene stroje z novimi, izpopolnjenimi, da bodo sposobni zadovoljiti tempu celotne tovarne s kvaliteto in količino.

Nov kovinski obrat je bil nujen potreben zaradi zastarelosti proizvodnih naprav in pretesnih prostorov.

O razmerah v novem obratu sem odgovoril v prejšnjem

vprašanju. Tokrat pa o organizaciji proizvodnje v novem obratu. Ta je tesno povezana z utripom organizacije v celotnem podjetju. Tu pa se nujno srečamo z enim izmed najvažnejših oddelkov — pripravo dela.

Dandanes se je pomen priprave dela popolnoma spremenil. Še do nedavnega pomožna služba, ki je imela podrejeno vlogo priprave dokumentacije, je priprava dela v današnji razvojni stopnji prerasla v strokovni center, ki naj usmerja, spremlja in usklajuje vsakodnevno dejavnost v obratih.

Tu naj se združijo funkcije, kot so materialni in časovni normativi, naročanje materiala, časovni in količinski raspored dela, medobratno dogovarjanje o terminih izdelave, izdelava delavniške dokumentacije ter še mnoge druge naloge, ki so sedaj raztresene po obratih in prepuščene dobri volji in iznajdljivosti neposrednim vodjem.

Sele ob dobro urejeni in organizirani pripravi dela in ostalih služb bodo tudi proizvodni obrati in predvsem nova razvrstitev strojev prinesli zaželjene delovne uspehe.

Ivan Sekavčnik
dipl. ing. stroj.

**DOPISUJTE
V GLASILO
KOLEKTIVA**

Ena skupina upokoјencev ob ogledu tovarne

Obisk upokoјencev

V soboto, dne 26. 9. 1970 so imeli upokoјenci možnost, da si ogledajo tovarno, da vidijo delovne priprave, s katerimi so delali tedaj, ko so vlagali svoje sposobnosti in moči za boljše delovne uspehe podjetja.

Vabilu kolektiva se je odzvalo kar lepo število nekdanjih delavcev. Pred tovarno se jih je zbralo toliko, da je vodstvo podjetja določilo 9 vodij, ki so skupinam po ca. 15 upokoјencev razkazovali tovarno. Nekdanji delavci so z zanimanjem ogledovali delovne prostore, delovne priprave, pa tudi spretnost delavcev, ki sedaj opravljajo delo, ki so ga nekoč opravljali sami.

Ogled tovarne je bil zanimiv še posebno za delavce, ki so upokoјeni že več kot deset let, četudi so bili med njimi tudi tisti, ki so upokoјeni že dvajset let ter so napore ogleda le težko vzdržali, so si vsi upokoјenci želeli ogledati celotno podjetje.

Posebno so se še zanimali za delovne uspehe podjetja in za potek dela, ki so ga nekoč tudi opravljali.

Ob zakuski, ki so jo imeli po ogledu, so upokoјenci dajali članom kolektiva zelo laskavo oceno. Zelo so bili zadovoljni, da podjetje posluje tako uspešno. Niso mogli prehvaliti uspehov, ki jih je podjetje doseglo v nekaj letih. Ponosni so bili, da so po štirih letih, ko so si ogledali podjetje, ob letošnjem obisku stopali v nove, sodobno urejene delovne prostore. Vedno znova so nam nakazovali, kako so zadovoljni, da še vedno lahko čutijo pripadnost k naši delovni skupnosti. Da se upravičeno prištevajo h kolektivu, v katerem so pred upokoјitvijo delali, pa je pomembno razumevanje samoupravnih organov podjetja, ki jim omogočijo stike s podjetjem.

M. Kotnik

Razgovor z vodjem gradbišča ing. Zajcem

(Nadaljevanje s 1. strani)

Za glavni objekt je zdaj postavljen rok: 15. december, pod pogojem, da bodo vsi ostali stranski objekti dokončani v dogovorjenem roku, da bo omogočena neovirana montaža.

Kot izvajalca nas veže tudi interni rok, da čimprej pripravimo tla za asfaltiranje pred prenehanjem obratovanja asfaltne baze — pred 15. novembrom.

Problemi, ki nas najbolj ovirajo, so bolj notranjega značaja. V glavnem imamo sezonske delavce (predvsem iz Bosne), ki se enkrat mesečno vračajo k svojim družinam. Prve dni po plači ni tolikšnega delovnega učinka, to pa potem nadomestimo z delom ob prostih sobotah.

Velike probleme smo imeli s cementom in gradbenim železom prav tako kot drugi gradbeni izvajalci.

V začetku se je pojavil tudi ta problem: bili smo v dogovoru s podjetjem »Gradis«, da nam bo posodilo žerjav, vendar iz tega dogovora ni bilo nič, ker nam je hotelo dati star žerjav. Odločili smo se, da bomo nabavili novega. Za investicije smo se odločili prav zaradi vašega objekta. Na gradbišče je prispel dva meseca prepozno — 26. av-

gusta, če bi bil žerjav pravočasno tukaj, bi bilo za nas precej lažje. Ker pa smo se za vsako ceno hoteli držati roka, smo delali »na roke«. Vse horizontalne transporte smo opravili s kamioni, nakladali smo ročno, vertikalne pa z malimi žerjavi z majhnim učinkom.

Prvo tretjino hale smo naredili samo s temi pripomočki, s tem pa so nastopili tudi večji stroški, ki pa so stvar izvajalca.

Problematično je bilo tudi to, ker je bil čas za pripravo gradbišča znatno prekratek. Sproti smo delali še barake. Salonit bomo začeli polagati v ponedeljek, 21. 9., sukcesivno na halo in kotlovnico. Zdaj delamo montažno konstrukcijo.

Glede na načrt smo v zaostanku za 10 dni in to bomo nadoknadili z žerjavom. Trdno smo odločeni, da se držimo roka in da bo montaža strojev pravočasno omogočena.

Zdaj pospešeno delamo na zahodni strani, ker so vse instalacije vezane s kotlovnico in trafo postajo. Podjetje bo imelo potem vsa instalacijska in obrtniška dela.

Želim, da bi imeli lepo vreme vsaj še 14 dni, da bomo objekt pokrili, potem pa se bodo začela notranja dela.

Napredek je velik

Razgovor z upokoјencem podjetja tov. Svetlinom

Tov. Svetlin: V STOL-u sem delal 30 let in sicer sem začel leta 1936. Delal sem do začetka leta 1943, ker sem bil povezan z OF, sem zaradi pretežkih pogojev in nevarnosti ostal doma. Takoj po vojni sem bil predsednik občine Podgorje. Ponovno sem se zaposlil leta 1948 in sem delal vse do upokoјitve 1966. leta.

Pred vojno sem bil na žagi kot gaterist, potem pa sem bil vseskozi v strojni mizarni. Ob današnjem ogledu sem opazil ogromne spremembe in napredek. Sedanji način dela se ne da primerjati s tistim pred 30. leti. Takrat smo delali skoraj vse ročno, celo hlode smo sami prekladali. Tudi skrb za delavca je danes precej večja, saj ima vsak toplo malico, koristi letni dopust, medtem ko smo mi za malico od doma nosili črn kruh in navadno črno kavo.

Vidne spremembe so nastale tudi v obdobju od leta 1966 do danes, saj je skoraj v vseh oddelkih kaj preurejenega, postavljeni so novi stroji.

Jasno je, da se večji napredek doseže samo z mehanizacijo in boljšo organizacijo dela.

Predvsem je vodstvo podjetja odločilno za pravilno smer raz-

voja; vodstvo se mora namreč odločiti o proizvodnji, prodaji, iskanju novega tržišča, od delavcev pa je odvisno kvalitetno in pravočasno izvrševanje nalog.

Zdi se mi pozitivno, da se v podjetju zaposlujejo mladi inženirji in ekonomisti, kajti tovarna mora iti naprej, za nadaljnji razvoj pa bo verjetno potrebovala še več izobraženega kadra. V primerjavi s sosednjimi državami smo mi glede izobraženih ljudi v podjetju pri zadnjih.

Potrebno je, da se mladi izobražujejo, ker se to pozitivno pokaže tudi pri raznih odločitvah. Vsak vsaj malo izobraženi delavec bo lažje zasledoval poslovno politiko podjetja in potem pravilno odločal v samoupravnih organih.

Mladim ljudem, zaposlenim v podjetju, bi svetoval samo to, naj bodo pri svojem delu vestni in pošteni, naj cenijo ugodnosti, ki so jih deležni.

Včasih je bil velik problem brezposelnosti, predvsem sezonskih delavcev, medtem ko se danes ta problem ne čuti več.

Mislil, da so samoupravni organi pravilno odločali o modernizaciji tovarne. Pred vsako

veliko odločitvijo je treba ljudi dobro seznaniti, ali preko časopisa ali oglasnih desk. Če ljudje niso dovolj seznanjeni, lahko potem napačno menijo o posamezni stvari. Danes ima vsak pravico, da pove svoje mnenje, medtem ko včasih, še pred vojno, nismo smeli ničesar reči.

Iz razgovora z nekaterimi nekdanjimi sodelavci sem ugotovil, da nimajo veliko problemov. Seveda včasih pride do kakšnega nesporazuma, potem pa se vse uredi. Tudi glede plač mislim, da so v primerjavi z ostalimi podjetji na precej visoki ravni.

Vsi upokoјenci smo bili povabila na razgovor zelo veseli, vendar mislim, da bi bil lahko tak razgovor vsako leto. Zdaj ga namreč že dve leti ni bilo.

Še vedno me zanima, kaj se dogaja v podjetju, kaj se novega gradi, kakšni so komercialni uspehi in podobno. Tovarniški časopis vedno preberem, vendar nikoli ne zasledim, da bi kdo povedal svoje mnenje o morebitnih nepravilnostih.

O pomembnih in večjih zadevah bi lahko pisalo tudi dnevnemu časopisju.

Poslovni rezultat za prvih osem mesecev

Ker sta že pretekli dve tretjini letošnjega leta lahko na podlagi v tej dobi doseženih rezultatov že dokaj zanesljivo sklepamo in ocenjujemo letošnje poslovno leto.

Fakturirana vrednost, ki smo jo dosegli v razdobju januar—avgust 1970 znaša 63,7 milijona dinarjev. Ker smo za to dobo načrtovali realizacijo v višini 60 milijonov, smo torej plan presegle za 6%. V primerjavi z istim obdobjem v letu poprej 45,9 milijona novih dinarjev beležimo v tekočem letu povečanje za skoraj 40%.

Ker obračunavamo naše poslovne rezultate po metodi direktnih stroškov, kateri vsebujejo le subvenčne materialne stroške, si oglejmo še le-te zlasti pa njihovo strukturno gibanje. Direktni stroški I.—VIII. 1970 znašajo 24,2 milijona novih dinarjev nasproti 16,9 milijona v enakem obdobju preteklega leta in 21,6 milijona, kolikor smo predvidevali po planu.

Dosežena dejanska struktura je 38% nasproti 36,7% v letu poprej in 36% kolikor smo načrtovali.

Direktni stroški so torej rasli neprimerno hitreje in se v strukturi cene vse bolj širijo, kar seveda bistveno vpliva na poslovne rezultate.

Kot rezultat takega gibanja direktnih stroškov znaša pokritje v prvih osmih mesecih letošnjega leta 39,5 milijona ali 62 odstotkov nasproti 29 milijonom ali 63,3% v enakem obdobju leta 1959 in 64% oz. 38,4 milijona kolikor smo za to dobo načrtovali.

Stroški pripravljenosti ali stroški kapacitet, ki jih običajno označujemo s terminom fiksni stroški in ki jih poračunamo z maso pokritja so znašali I. do VIII./1970 33,5 milijona (52,7 odstotkov), v enakem obdobju leta 1969, 23,3 milijona (50,9 odstotkov) medtem ko smo jih planirali v višini 31,7 milijona (52,8%).

Po pokritju fiksnih stroškov nam ostane doseženi dobiček 6,0 milijonov (9,4%) nasproti 5,7 milijona (12,4%) v preteklem letu in 6,7 milijona (11,2%) kolikor smo planirali.

Spričo bistveno povečanih materialnih stroškov in ne nazadnje tudi zaradi spremenjenega asortimenta izdelkov je višja tudi vezava sredstev v zalogah materiala in v nedokončani proizvodnji, medtem ko so zaloge polizdelkov in gotovih izdelkov (slednje zaradi kolektivnega dopusta) minimalno nižje kot ob začetku leta. Tako so se povečale zaloge materiala od 6,6 na

9,5 milijona, nedokončana proizvodnja od 1,6 na 2,1 milijona, polizdelki zmanjšali od 8,3 na 8 milijonov ter gotovi izdelki od 4,2 na 4 milijone. Zaradi povečanega deleža materiala iz uvoza se je povečala tudi vezava denarnih sredstev in sicer od 3,5 na 5,2 milijona dinarjev in to predvsem zaradi naših togih predpisov, ki na tem področju prav gotovo ne vodijo računa o likvidnostnem faktorju.

Terjatve do kupcev, ki so koncem leta znašale 8,3 milijona, znašajo za avgust t. l. 13,3 milijona dinarjev. Povečanje terjatev pogojuje po eni strani za 40% zvišani promet, po drugi strani pa visoka udeležba izvoza v juniju in juliju. Povprečni plačilni roki so koncem avgusta znašali na domačem trgu 35 dni pri izvozu pa 77 dni.

V prvih osmih mesecih tega leta smo izvozili za 1,1 milijona dolarjev nasproti 1,04 milijona v enakem obdobju preteklega leta. Z oziroma na rentabilnostni faktor, izvoza ne moremo forsirati.

Iz vseh prikazanih rezultatov lahko torej sklepamo, da bomo zastavljene naloge v letu 1970 dosegli, v določenih elementih pa tudi presegle in si s tem varovali osnove za tekoča vlaganja.

H. M.

Rekreacija v perspektivi

Odbor za kadre, življenjske pogoje in rekreacijo ter komisija za življenjske pogoje in rekreacijo sta na razširjeni seji, kateri je prisostvoval glavni direktor in predstavniki družbeno-političnih organizacij razpravljali o programu rekreacije v podjetju.

Pobudnik tega posvetovanja je bila sindikalna organizacija, ki je v dolgoročnem planu predlagala gradnjo počitniškega doma ob morju, možnost gradnje plavalnega bazena odprtega tipa, možnost gradnje 4-steznega avtomatskega kegljišča na Duplici ter ureditev prostorov oz. povečanje prostorov za serviranje enolončnic.

Sam program je sicer obsežen in brez dvoma dolgoročen, vendar tudi izvedljiv, v kolikor bo poslovanje podjetja vsaj tako uspešno kot doslej.

Navzoči so bili enotnega mnenja in so prišli do zaključkov, da je prvenstveno misliti na gradnjo počitniškega doma, saj dom v Piranu nikakor ne zadovoljuje sedanjim potrebam. Jasno pa je, da doma ne bo mogoče zgraditi v enem letu, temveč bo potrebna, glede na finančna sredstva, etapna gradnja. Odbor in komisija pa sta sklenila, da se prične takoj z iskanjem primerne lokacije za počitniški dom, o načinu financiranja pa bo tekla razprava med člani kolektiva in na DS. Navzoči so bili mnenja, da bi morda počitniški dom sofinancirali vsi zaposleni in sicer deloma iz regresa, ki ga dobimo kot nadomestilo K-15. Vendar financiranje ostane

stvar odločitev samoupravnih organov oz. članov kolektiva.

Glede gradnje bazena in kegljišča pa so bili navzoči mnenja, da gradnja takšnih športnih objektov ni samo stvar podjetja in njenih članov; temveč stvar širše družbene skupnosti, tj. občine, krajevne skupnosti, družbeno-političnih in športnih organizacij in končno tudi drugih kolektivov.

Navzoči so bili nadalje mnenja, da je potrebno misliti na povečanje prostorov za serviranje enolončnic in sicer takrat,

ko se bo gradilo novo upravno poslopje.

Ta članek je predvsem informativen in ima namen, da bi člani kolektiva o bodočih objektih za rekreacijo razpravljali, dali svoje predloge in mnenja, tako da bi DS na svojem oktobrskem zasedanju že lahko zavzel določena stališča.

Vsi smo si enotni in nam je jasno, da je rekreacija delovnemu človeku potrebna in nujna, da pa nikakor ne sme vplivati na delitev osebnih dohodkov.

F. ŠEPEC

Še en uspeh gasilcev stola

Na republiškem tekmovanju gasilskih enot vseh industrijskih panog Slovenije, ki je bilo dne 27. 9. 1970 v Trbovljah so se zbrale najboljše gasilske ekipe in se pomerile v gasilskih disciplinah za dosego čim boljših rezultatov.

Nastopilo je 48 gasilskih enot, od tega 5 ženskih ekip. Za priznanje najboljšemu je bila dodeljena zlata sekirica. Prejela jo je gasilska ekipa Papirnice Količevo.

Ostala mesta so bila razdeljena v štiri skupine. Ekipe v prvi skupini so prejele zlato značko. To si je priborila tudi naša gasilska enota. V skupni uvrstitvi je dosegla 16. mesto. Druga skupina je dobila srebrne, tretja skupina bronaste značke, četrta pa le pismeno pohvalo kot pri-

znanje za udeležbo na tekmovanju.

Če računamo, da je povprečna starost naše nastopajoče ekipe 34 let, smo s to uvrstitvijo lahko zadovoljni. Nastopajoči ekipi pa za vse vložene napore čestitamo in se članstvu ekipe najlepše zahvaljujemo.

V bodoče pa želimo, da se v naše vrste vključijo mlajši člani kolektiva. Pa tudi glede na zaposlenost žena, ki jih je v kolektivu polovico, bi bilo zaželeno, da se formira ženska enota, ki bi nas tudi na tem področju zastopala na raznih tekmovanjih.

RGZ je ob zaključku tekmovanja podelila priznanja kolektivom, ki imajo vzorno urejeno požarnovarnostno dejavnost. To priznanje je dobilo tudi naše podjetje.

Boris BAVČAR

Gasilci so tekmovali

Dupličani v nedeljskih jutrih že dolgo niso tako zgodaj vstali kakor 13. septembra 1970. Ne samo starejši tudi otroci so hiteli, da vidijo, kaj se dogaja ob vходу v tovarno. Mrtvilo so zbudili gasilci, ki so se zbrali, da primerjajo svojo izurjenost v gasilskih veščinah.

Pod pokroviteljstvom industrije pohištva STOL je industrijsko gasilsko društvo STOL ob 20-letnici svojega delovanja organiziralo republiško tekmovanje lesnoindustrijskih gasilskih enot Slovenije. Udeležilo se ga je 16 moških in 4 ženske gasilske ekipe. Žal pa med njimi nismo zasledili vseh, ki zavzemajo vidno mesto v lesni industriji Slovenije. Udeleženci tekmovanja so se potegovali za pokal LIGD Slovenije. Poleg tega pa so se gasilci MEBLA, MARLESA, BRESTA in STOLA borili za prehodni pokal, ki ga je darovalo pred štirimi leti podjetje BREST Cerknica. Ženske vrste so tekmoval v svoji konkurenci, čeprav jih je bilo malo, so dajale pestrost gasilskim vrstam.

Otvoritvena svečanost je bila na dvorišču podjetja. V zboru pred svečano tribuno je bilo 200 nastopajočih gasilcev in gasilk, pred vrstami pa so bili pionirčki s transparenti nastopajočih. Zbrane je pozdravil predsednik gasilskega društva, tov. Bavčar Boris. Glavni direktor, tovariš Franc Vogrinec, je zaželel vsem nastopajočim dobrodošlico in

radost, ko smo izvedeli, da so naši zmagovalci.

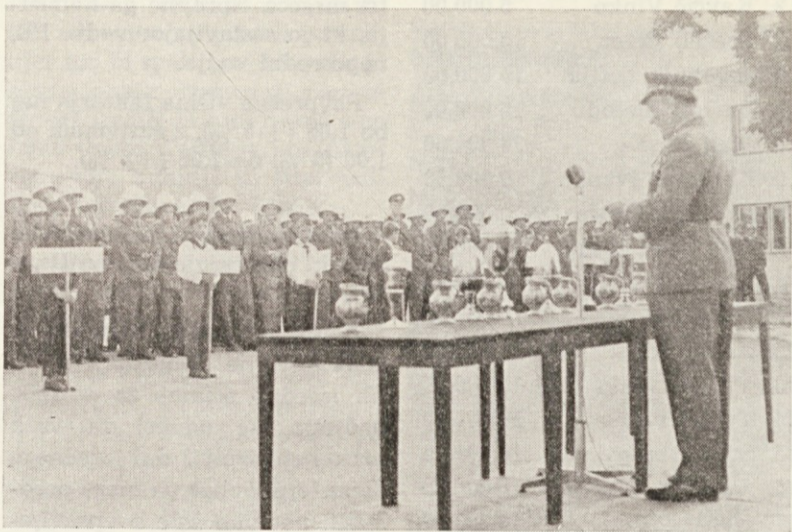
S to zmago je IGD STOL osvojilo pokal IGD lesne industrije Slovenije. Končno bo na prehodnem pokalu vgravirano poleg podjetij MEBLA, BRESTA tudi ime STOLA, kar smo si najbolj želeli. Doma pa je ostal tudi pokal, ki ga je kot pokrovitelj darovalo podjetje STOL.

Udeležba in končna uvrstitev je naslednja:

	Točk
1. IGD STOL	759
2. IGD MEBLO	
Nova Gorica	736,5
3. IGD BREST Cerknica	735,2
4. IGD MELODIJA FILC	
Mengeš	706,5
5. IGD LIP Radomlje	706
6. IGD JAVOR Pivka	703
7. IGD LIO Bled - Rečica	676
8. IGD ELAN Begunje	666
9. IGD KLI Logatec	657
10. IGD GLIN Nazarje	655
11. IGD MARLES	
Maribor	631
12. IGD Tovarna meril	
Slovenj Gradec	628
13. IGD INLES Ribnica	623
14. IGD LIO Slov. Konjice	616
15. IGD LIK Kočevje	435
15. IGD LIP Slov. Gradec	435

Ženske ekipe pa so se uvrstile takole:

1. IGD LIO Bled - Rečica	396
2. IGD MEBLO	
Nova Gorica	380,5
3. IGD JAVOR Pivka	368
4. IGD LIKO Borovnica	151

Ob razglasitvi rezultatov

mного uspeha v tekmovanju. S tem je bilo tekmovanje odprto. Dolga povorka z godbo, prapori in pionirčki na čelu se je napolnila na nogometno igrišče, kjer je bil tekmovalni prostor.

Vse to je dajalo praznično podobo našemu naselju. Samo tekmovanje je spremljalo precejšnje število gledalcev, ki so nestrno opazovali izvajanje posameznih enot in se spraševali, kaj zmorejo domačini. Ko so domači tekmovalci izvedli prvo točko tekmovalnega programa, so dobili zasluženi aplavz. Posebno pa so se izkazali v nadaljevanju in dosegli zelo ugoden tekmovalni čas. Uradne rezultate tekmovanja so vsi nestrno pričakovali, vsi so slutili, da so izidi tesni in da bodo o uvrstitvi odločale posamezne točke. Vse, ki smo si želeli dobro uvrstitev domačih, je ob proglasitvi zajela

Vse udeležene ekipe so prejele tudi diplome in spominske majolike ob 20-letnici delovanja PGD. Splošno mnenje je, da je tekmovanje potekalo v najlepšem redu, še posebno pa so vsi zadovoljni z uspehom domače ekipe.

Bodoče delo našega društva ne bo lahko. Pri angažiranju mladih v naše vrste nastopajo težave, ki jih občutijo vse prostovoljne dejavnosti. Bodoče vodstvo bo moralo vložiti mnogo truda, da premosti vse težave. Več zanimanja pa so pokazali pionirčki, ki so z mladostnim navdušenjem sodelovali v manifestaciji. Bodoča naloga društva bo, da prav med njimi začne vzgajati vestne gasilce.

20-letnica društva je bila tako dostojno proslavljena in rezultat dela ni izostal.

Juvan Franc

Sklepi drugega zasedanja DS Pogovor s sodelavci

Izvolitev komisije za prošnje in pritožbe.

Izvoljeni so bili naslednji sodelavci:

1. Jože Škoberne
2. Silvo Kralj
3. Ivan Marolt
4. Franc Juvan
5. Anica Jež

Izvolitev komisije za življenjske pogoje in rekreacijo.

Izvoljeni so bili:

1. Stane Ipavec
2. Anton Trebušak
3. Peter Bertonec
4. Franc Štebe
5. Silva Marcijan

Poročilo stanovanjske komisije o dodelitvi kreditov.

Komisija je po večkratnih obravnavah razdelila 42 milijonov S din in sicer v skladu s pravilnikom, ki ga je sprejel DS podjetja in upošteva priporočila prejšnjega DS, da se krediti prvenstveno dodeljujejo tistim sodelavcem, ki namensko varčujejo. Glavni kriterij za razdelitev kreditov so bili tile: namensko varčevanje, stanovanje v tovarniškem bloku, oddaljenost do 3 km od tovarne, zaposlenost dveh članov v podjetju itd.

Komisija je sklenila, da se posojilo za gradnjo stanovanjske hiše dodeli naslednjim prosilcem:

	din
1. Rekanovič	
Francka	10.000,00
2. Kavčič Vinko	5.000,00
3. Prezelj Peter	15.000,00
4. Jegovnik Zofija	15.000,00
5. Bartolj Metod	15.000,00
6. Mali Rezka	10.000,00
6. Komotar Ivanka	10.000,00
8. Koritnik Pepca	20.000,00
9. Ing. Uršič Brane	20.000,00
10. Ing. Humar Janez	10.000,00
11. Prezelj Draga	10.000,00
12. Zlatar Alojz	15.000,00
13. Virjant Maks	15.000,00
14. Trdan Franc	10.000,00
15. Suhovršnik Anica	10.000,00
16. Janževc Marija	10.000,00
17. Humar Ada	10.000,00
18. Golob Alojz	10.000,00
19. Loboda Leopold	5.000,00

Skupaj 225.000,00

Nadalje je komisija sklenila, da se dodelijo posojila sodelavcem, ki namensko varčujejo in sicer:

	din
1. Romih Mirko	18.000,00
2. Svetelj Regina	15.300,00
3. Kahne Alojz	6.750,00
4. Ovičaj Vinko	4.000,00
5. Pohlin Franc	8.000,00
6. Ing. Sekavčnik Ivan	25.500,00

Skupaj: 77.550,00

DS je sprejel predlog stanovanjske komisije glede dodelitve kreditov sodelavcem, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev. Tako dobijo kredite še naslednji sodelavci:

	din
1. Erbežnik Klementina	9.000,00
2. Repnik Franc	9.000,00
3. Maselj Silvo	7.000,00
4. Grgec Andrej	9.000,00
5. Zorman Jernej	7.000,00
6. Janežič Ciril	7.000,00
7. Kuhar Jožica	7.000,00
8. Testen Janez	9.000,00
9. Štebe Franc, Gora	7.000,00
10. Nadvežnik Angela	7.000,00
11. Cevc Ivanka	9.000,00
12. Hrovat Pavla	7.000,00
13. Makše Anton	9.000,00
14. Štebe Franc, Komenda	7.000,00
15. Resnik Rezka	7.000,00

Skupaj: 117.000,00

Razširitev osebne ocene za KV delavce.

Institucija ocene osebne uspešnosti naj se razširi tudi na kvalificirane delavce, ki so si pridobili kvalifikacijo z izpitom oz. ki jim je pravno veljavno priznana kvalifikacija lesne stroke.

Stimulacija naj se izvaja po že sprejetih kriterijih:

- spekter dela (opravljanje več različnih vrst operacij),
- kvaliteta dela,
- samostojnost pri delu in pripravljanje dela,
- odnos do dela.

Faktor naj se ugotavlja vsake tri mesece. Sprejme ga komisija, ki jo sestavljajo: vodja PE, neposredni vodja.

Povprečna višina faktorja naj bo 1,05 (+ 5%), z razponom od 1,00 (0%) do 1,08 (+ 8%).

Izredni dopusti za slušatelje STŠ ki obiskujejo šolo na Duplicih.

Potrdi se predlog komisije za izobraževanje. Slušateljem, ki jih izredno šolamo za potrebe podjetja, se odobri za vsak opravljeni izpit 2 dni izrednega dopusta, v dokaz pa mora predložiti potrdilo šole o opravljenem izpitu. Za poklice, ki jih ne rabimo, naj ostanejo določila statuta tako kot je.

Financiranje avtobusnih izletov.

Iz sklada skupne porabe se odobri znesek 10.000,00 din za plačilo avtobusnih prevozov, ki jih bodo člani kolektiva koristili za izlete.

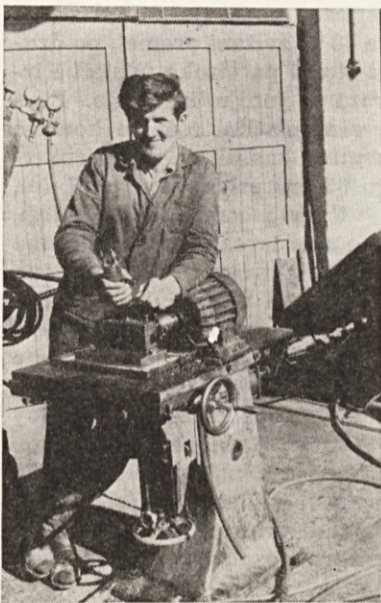
Vsaka poslovna enota ima pravico do enega izleta.

Dokončna potrditev statuta podjetja.

Potrdi se statut podjetja, pri čemer se upošteva še priporočilo Občinske komisije za statute. 69. člen statuta naj vsebuje določilo, da je DS podjetja dolžan najmanj dvakrat letno obravnavati o varnosti pri delu in požarni varnosti.

Tokrat je uredništvo izbralo za pogovor sodelavca iz PE 2 in PE 3 oziroma iz »črne garde«, kot se sami imenujejo, to sta: Stane Kne iz PE 2, star 27 let, v podjetju dela od leta 1958, ko je bil vajenec, sedaj pa je strojni ključavničar; Janez Omahna iz PE 3, star 27 let, v podjetju je od leta 1965, trenutno dela na delovnem mestu ravnača.

V razgovoru sta na postavljena vprašanja povedala naslednje:

Stane Kne

Mnenja sem, da bi bilo potrebno razširiti remontno delavnico oziroma treba bi bilo imeti prostor za rezervni material, saj se pozimi ne da delati zunaj na prostem, čeprav je res, da je to pri varjenju zaradi nastajajočih plinov boljše. S prostori smo zdaj nekoliko na boljšem, ker se je precej delavcev preselilo v novo delavnico kovinskih ogrodij.

Zdi se mi, da je vedno težje organizirati rekreacijo delavcev, ker je vedno manj zanimanja za

skupno udejstvovanje in izlete. Naša poslovna enota je organizirala izlet, vendar se jih je prijavilo komaj toliko, da je bil avtobus poln. Ko so bili še pred leti organizirani izleti s kamioni, pa je bila udeležba taka, da sem šel komaj zraven, ker sem bil še vajenec. V času kolektivnega dopusta sem delal in sem šel na dopust kasneje (na morje), a sem se moral zaradi prometne nesreče vrniti domov.

Delam svojo hišo, vendar brez posojila. Sem tudi član AMD, v drugih organizacijah pa ne sodelujem.

Janez Omahna

V novi delavnici je bolje v toliko, da so nove garderobe in urejene sanitarije, prostora je več, stroji pa so ostali stari. Sedaj se res naredi več, pa tudi število zaposlenih v delavnici se je dvignilo na čez petdeset ljudi.

Poleti so se pritoževali zaradi ventilatorjev pri brusilkah, ker so prešibki. Pri nas je sporno tudi vprašanje norm. Mislim, da bi se norme lahko spremenile le v primeru, če bi dobili nove stroje, k čemur pa bi pripomogla tudi boljša organizacija dela, primer: preveč cevi se pripelje iz skladišča, potem pa jih moraš premetavati, da dobiš ven takšne, ki imajo primerne dimenzije. Čeprav sami predlagamo in volimo kandidate za samoupravne organe, je v njih bolj malo fizičnih delavcev in se tudi iz tega razloga ne upamo odkrito opozoriti na morebitne nepravilnosti.

V stari delavnici smo bili slabše informirani o dogajanju v podjetju, sicer pa dobimo nekaj informacij iz časopisa, ostalo pa iz razgovora s sodelavci.

Glede rekreacije v kolektivu mislim, da jo je težko organizirati ker imamo za proste sobote večinoma že vnaprej planirano,

kam bo kdo šel, ali kaj bo delal, posebno pa še tisti, ki imajo doma kaj zemlje ali delajo hiše.

Prejšnja leta so bile ob državnih praznikih organizirane proslave, zdaj pa tega ni več in bi jih bilo dobro tudi v bodoče organizirati.

Glede letnega dopusta pa sem mnenja, da bi bilo bolje da bi imeli vsi samo en teden kolektivnega dopusta, ker so sedaj prikrajšani tisti, ki imajo manj dopusta. Tistemu, ki ima 15 dni dopusta, 12 dni ima kolektivnega, ostanejo na razpolago le še trije dnevi, tisti pa, ki ga imajo en mesec, jim ga pa še vedno ostane dovolj.

Letos sem izkoristil tri dni dopusta za izlet na Triglav, ostale dni pa sem popravljal hi-

šo. Popravilo hiše pa mi gre bolj počasi od rok. Posojila v podjetju nisem dobil, ker ne stanujem v pasu treh km od tovarne, kar pa se mi ne zdi pravilno.

V prostem času pa sodelujem v prosvetnem društvu Lukovica.

Mizarska hoja na Triglav

»Fantje, na Triglav gremo! Dobimo se pod uro od pol ene do ene. Pa vsak naj ima Nedeljskega pod roko, da vas bom poznal!« je rekel Lojze in že ga je vzel dopust.

Tisti teden četrtek nikakor ni hotel priti. Čakali smo ga in se pripravljali nanj z vso vnemo: Peter je po vasi iskal hlače, medtem ko mu je doma oče na čevljev nabijal nov podplat, Janeza sta pridno natakala kačjo slino v skrite rezervoarje, Slave je pripravil nov blok za naslove punc, Lojze je preizkušal staro vrv, na kateri je dva dni visel v Čopovem steburu, jaz pa sem na podstrešju podil miši iz nahrbtnika.

Da smo se res dobro pripravili na vzpon, se je pokazalo v četrtek ob enih, ko je četica šestih zagrizenih hribolazcev zavzela mizo v prvi gostilni, ki ji je prišla pod noge. Glasno smo nazdravili na čast uspešnim vzponom, ki so nas čakali. »Kar zdaj pijmo na ta račun,« je rekel Janez, »če potem slučajno

ne bi prilezli gor!« Vsi smo vedeli, da je Janez modro preudaril položaj.

V avtobusu smo ugotavljali, kdo od prijavljenih je upravičeno odsoten in kdo ne. Opravičljiv razlog je imel le Rjavšek, ker so mu rojile čebele, za preostale pa smo ugotovili, da so navadni strahopetci. Pri nas pa o strahu ni bilo govora, še pred puncami ga nismo imeli, saj jih je Janez pridno vabil: »Kar sem, zadaj smo hribolazci!«

Da smo do Mojstrane laže prenašali žejo, je Peter trikrat povedal tisti vic, kako je šofer peljal čez carino antibejbi tablete in nekaj primerov reklamacij. V Mojstrani smo vsi utrujeni sedli pred neko hišo, za katero se je pozneje izkazalo, da je gostilna. Bilo nam je hudo nerodno, ker smo sedli na tako nepripraven kraj, ampak kaj smo hoteli. Naročili smo ga en štefan, nato pa vzeli pot pod noge.

Kmalu sem čutil, da gre zdaj že za res. Lojze nas je neusmiljeno gnal. Janeza sta že tudi lazila tod in se hoje nista branila Slave, Peter in jaz pa smo bili pravi zelenci, prvokrat na poti v Vrata. »Le dajmo, fantje, zdaj stopimo, ko se da, potlej je ravnina bolj v breg prislonsljena,« nas je bodril Lojze. Prvokrat smo počivali pri Peričniku, kjer so nas čakali še trije člani odprave, že pošteno zastreljeni. Ko smo si zelenci ogledali slap in so si stari gadje privezali duše, je osmerica krenila še na zadnjo uro hoje na ta dan. Deveti član Ivan pa se je znašel in se odpeljal na avto-stop. Ko smo prikorakali v Vrata, smo najprej poiskali prenočišče. Da pa naglica ni nikoli dobra, smo hitro spoznali. Prenočišča je namreč plačal že Ivan. »Bomo pa dvakrat spali,« se je odrezal Janez. Ker smo bili dobre volje, bi ideja skoraj padla na plodna tla, a je Ivan

(Nadaljevanje na 5. strani)

Mizarska hoja na Triglav

(Nadaljevanje s 4. strani)

preveč neutolažljivo robantil. Končno je svoja prenočišča le pretopil v žvižgavček.

Ne bi posebej pravil, da smo po večerji nekaj malega tudi popili, a da zato naslednje jutro dveh ne bomo našli, si človek ne bi mislil. Preiskali smo dom od kleti do podstrešja, a nikjer jih ni iblo. Ker se je tretji izgubil že prejšnji večer, je proti Triglavu ob štirih zjutraj korakala le še šesterica. Morala je čez noč porasla in trdno smo bili odločeni, da še ta dan pohodimo Triglav.

Prve pol ure hoje nas je prehitelo staro in mlado. »Fant-

melišču! Ko bo za nami, je Staničeva blizu.« V Staničevi koči nas je oskrbnica veselo pozdravila: »Moji fantje so prišli, glej no, moji fantje!« Lojze in oba Janeza so se z oskrbnico že od prej dobro poznali in preostali trije smo hitro pristavili svoje lončke. »Mam'ca, al' ste kaj pospravljali' po špajz'?'« »Smo, smo,« se je od srca smejala stara gospa in nam postregla, da je bilo veselje.

Po dveh urah smo bili spet sredi skal. Pogled je uhajal na vrhove Julijcev in Karavank, oblivalo jih je sonce in nad temnimi dolinami so se zdeli pravi lepote. Bližali smo se

doče puščali doma. Od mize nikakor nismo mogli.

Vsak je sicer spraševal: »Ali gremo?« Noben pa ni vstal. Pokonci nas je spravil šele Slavc, ki je skozi okno zagledal, kako se z bohinjske strani pode oblaki. Pa ni bilo nič hudega, kmalu so se razkropili.

Pot je vodila preko gladkih skal naravnost navzgor. V pomoč nam je bilo le nekaj klinov in vsak napačen korak ali prijem bi bil usoden. Zato smo se tiščali skal, da je bilo kaj. »Ampak kolikor sem jaz danes teh skal »prešlatal«, pa že zlepa ne!« je na vseh štirih vrh skale robantil Peter. Seveda ni rekel »šlatal«, ampak »šuatou«, kar je bilo v veliko veselje plezalcev nad nami, ki so bili iz štajerske dežele.

Bolj ko smo lezli proti vrhu, več smo imeli povedati. Ko smo prilezli na Mali Triglav, smo se še zadnjič oddahnili. Aljažev stolp se je že lepo videl.

Na zadnje metre smo krenili brez nahrbtnikov, opremljeni le s fotoaparati in daljnogledi. Ko smo srečno prelezli rob, na katerem je lani Slapar zaradi družine obrnil, smo vedeli, da slavnostni trenutek ni daleč. Aljažev stolp je bil že tik pred nami, pa je spet izginil. Nato še zadnji klin, dva prijema in že smo drug za drugim postajali najvišji Jugoslovani. Vsak je bil pozdravljen z glasnim: »Hura!« Stali smo na vrhu Triglava, prav zares. Kje so bili napor? Kot majhne drobtinice tam spodaj. Samo to smo vedeli, da smo na vrhu, prav na vrhu. Zigosali smo izkaznice, osebne in planinske, vozniška dovoljenja, toaletni papir in hlače. Vse je prišlo prav kot dokazno gradivo s Triglava. Veselje smo delili z devetimi mladimi Rogatčani, s katerimi smo se posebej dobro razumeli. To so bili Jelka, Bibi, Meta, Lojze, po gorskem stažu že stari asi, pripravljene za vsako neumnost. Skupaj smo se slikali z leve in desne, ta oženjeni skupaj z dekleti, ta »ledik« prav tako, za dokaz ženam in materam, kakšne muke smo tam gori prestajali.

Ko smo pretaknili vse špranje in razvozljali vse vrhove, je Lojze dal znak za odhod. »Ti s' pa en trot'!« je zajodlal kot prehlajena žolna in šest in devet jih je zakoračilo s Triglava. Pot navzdol ni bila naporna, po melišču pa smo dirjali kot gamsi. V Planiki smo bili, kot bi mignil. Sedli smo za pretesno mizo, peli zdaj ubrano zdaj ne, vmes pa pridno pili. Ko se je ura nagibala na deset, nas je oskrbnik vsakih pet minut rottil, naj vendar že utišamo žejna grla. Ni bilo hujšega za nas kot to in ko nam je ubogi mož potožil, da je bil že enkrat v časopisih zaradi nemira, smo jo pobrali spat. Noč se je srečno iztekla, le s Petrom sva ponoči nekajkrat z glavo kresnila ob streho tik nad nosom.

Zjutraj nismo bili med prvimi, počakali smo sonce. Pot nas je vodila preko Prehodavcev na Sedmera jezera. Na Prehodavcih smo se v koči komaj odlepili od štefana, na Sedmerih je

bilo pa še slabše. Zborno petje, recitali, monologi, zdravice, sedem bum in vse podobno je bilo na programu. Smejali smo se do solz. Gospodar nas je hotel mirno utišati in je predlagal, da dà za sod vina, če gremo ven na dež. »Za sod vina grem zdaj na Prehodavce, ne pa ven,« je rekel Lojze in ročno vstal, za njim pa preostalih štirinajst. Birt se je resno ustrašil in sod preklical v vedro. Pa nič zato! Mi smo kar v klet silili, potem pa ven. Mož je uvidel, da se je nameril na junake, požrl je besedo in potlej smo imeli mir. Deseta ura je bila prerana in v

sobi smo ga kresali pozno v noč.

Jutro je bilo deževno kakor noč. »Fantje, še litrček ga bomo,« je natiho rekel Lojze, »potlej pa gremo! Rogatčani se bodo predolgo obirali!«

Kot vrage smo leteli po Komarči navzdol, da so nahrbtniki komaj ovijali za nami in ko smo bili še sto metrov od doma pri Savici v Bohinju, se je ulilo. Nismo se dali ugnati in suhi smo prileteli za šank.

»Vidiš, fant,« mi je rekel Lojze, »pijanec ima vedno srečo!«

Dragar Peter

Vtisi iz Zambije

Konec avgusta se je vrnil iz Lusake tovariš Pavle Berlec, ki je delal na montaži našega pohištva v poslopih konference nevezanih držav. Za naše glasilu pa je povedal naslednje:

Iz Brnikov do Beograda smo leteli z avionom DC 6, vendar nas je zaradi udarca strele v avion pošteno premetavalo, tako da smo prispeli v Beograd vsi prestrašeni. Letalo so popravili in potem smo nadaljevali pot do Lusake. Vmes smo se ustavili v Kairu in Kartumu. Skupno smo bili v zraku 24 ur, potovanje pa je trajalo od sobote od 9. ure dopoldne do nedelje do devetih zvečer.

V Lusaki so nas sprejeli predstavniki beogradskega podjetja »Energoprojekt« in nas z avtobusom peljali do naselja montažnih hiš, kjer smo stanovali. Prvi vtis ni bil ravno najboljši, ker nam niso pripravili postelj, kjer naj bi spali, pa tudi večerje nismo dobili. Naslednji dan se je vse uredilo in tudi hrano smo imeli dobro. Podjetje ima namreč svojo kuhinjo in smo jedli samo jugoslovansko hrano.

V Lusaki smo montirali stole in mize za konferenco nevrščenih držav. Montiral sem 40 kavarniških miz in približno 300 kinofoteljev. Težave sem imel v tem, ker betonska tla niso bila dovolj trda. To delo sem opravljal 14 dni, ostalih 14 dni pa sem delal za »20. oktobar« iz Beograda, V stavbi, kjer je bila konferenca, so 4 konferenčne dvorane, ena od teh je glavna in največja, postavljenih je 100 televizorjev (oprema: Philips) in položeno 5000 m² tapisona.

Delo samo je v redu potekalo, dobili smo nekaj domačinov, ki so pomagali pri montiranju. Najtežje je bilo to, ker nismo znali govoriti, tako da smo jim samo pokazali, kako naj delajo. Sprva niso znali, potem pa so se privadili.

Domačini so največ zaposleni v tovarnah. Opazili smo, da pred tovarnami večkrat stojijo in čakajo na delo. Zaradi pomanjkanja delovnih navad so namreč večkrat odpuščeni in potem morajo spet v vrsti čakati na delo.

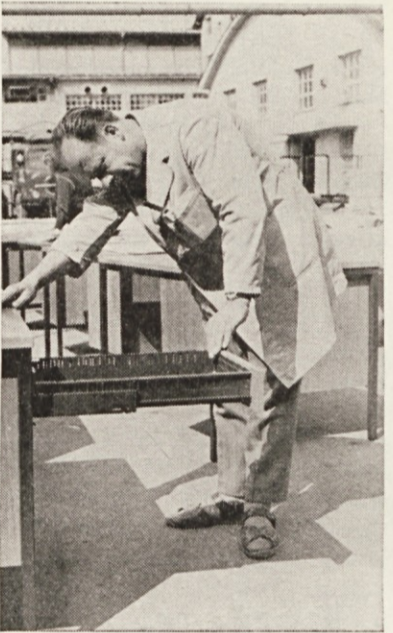
Zambija je bogata z bakrom, saj je med največjimi predelovalci bakra na svetu.

Posebnost, ki sem jo opazil v prehrani, je ta, da domačini jedo miške in potem ni čudno, da nikjer nisem videl mačk, ker jih ne rabijo.

Zambijsko podjetje »Zeco« je za nas organiziralo izlet na približno 600 km oddaljeno Viktorijino jezero. Potovali smo z avtobusom. Pot je bila vseskozi enaka, pokrajina je bolj puščavnata, nekaj je grmičevja in visoke trave. Ob poti nisem videl obdelanih polj, prav tako tudi ne nobenega sadnega drevja.

Reka Zambezi je široka 2 km in pada 114 m globoko. Nadmorska višina je 1200 m. Ob slapu je tako bobnenje, da se ne morejo slišati besede sogovornikov.

Zdaj je v Zambiji zima, dnevne temperature so okrog 25°C, ponoči pa se precej ohladi. Od marca še niso imeli dežja, vendar se bo kmalu začelo deževno obdobje, ki bo trajalo tudi 3 mesece. Z deževjem pridejo tudi kobilice, ki jih imajo domačini za prehrano.

Lusaka nima mestnega prevoza, vsako podjetje ima za svoje delavce posebne avtobuse, drugi pa se vozijo s svojimi avtomobili. Glede na sorazmerno majhno število prebivalstva, je precej osebnih avtomobilov. Lusaka ima približno 50.000 prebivalcev, z okolico jih ima seveda precej več. Mesto je lepo urejeno in tudi trgovine so dobro založene. Center ni velik, celotna površina mesta je večja od Ljubljane, tako da se brez prevoza ne da nikamor priti. V mestu živi precej belcev, medtem ko so v okolici naselja samih domačinov (»bantu« črnci).

Naše delo je največkrat trajalo od jutra do 10. ure zvečer, tako da nisem imel priložnosti, da bi si mesto in okolico bolj natančno ogledal.

»Mizarski podvig« je uspel

je, le počasi, kar pustite jih, naj kar norijo,« je razlagal svojo taktiko stari lisjak Lojze, »finit bo pa naš.« In glej ga šmenta, nista pretekli dve uri, ko smo vse ubežnike pozobali drugega za drugim. »Kaj nič ne počivate?« so nas leže spraševali, ko smo jo mahali mimo. »Počiva se na vrhu!« se je sladko smejal Lojze. Seveda smo tudi mi dvakrat sedli in pridno praznili nahrbtnike, da bi nas ne vlekli več tako k tlom. Petru so najbolj dišale limone, ker mu potem hlače niso več dol lezle in je lahko v miru opazoval, kako si gamsi vrh Triglava zobe čistijo.

Pot je postajala čedalje bolj strma in nevarna. V dolino se nismo več ozirali. Oči so venomer iskale skrito polico v steni ali stopinje na strmeh plazih. Spodaj pa so zevali prepadi, sivi in mrzli, vsak trenutek pripravljeni, da te spustijo prav na dno.

Po dobri uri hoje smo se skopali iz pečin in Janez je spredaj veselo oznanil: »Smo že na

Kredarici in mala četica se je raztegnila. Hodili smo vsak zase, tako srečni, da očitno nismo pogrešali drug drugega. »Dober dan, dekleta!« sva s Petrom pozdravila tri mlade planinke. »Dober dan,« so veselo odgovorile brez tiste narejene zadržanosti deklet iz dolin. Ko smo se še skupaj slikali, je bilo poznanstvo sklenjeno.

Na Kredarici smo si pošteno oddahnili. A nam je kmalu spet vzelo sapo, ko smo brali cenik: pivo — 800, radenska — 800. A žeja je bila le prehuda in nič ne lažem, da sam v vsem življenju nisem spil toliko radenske kot tisti dan. Sčasoma je prišlo na mizo tudi kaj močnejšega in dobri volji ni bilo ne konca ne kraja. »To je dobro, da moje ta stare ni z nami,« je nekdo olajšano vzkliknil, »saj ne bi zmogla tako težke poti!« »Kje pa! Kje pa!« smo ga soglasno podprli. »Kdor ima ženo rad, jo ima vedno doma. Le cigan jo s sabo vozi, ker nima hiše.« Pod težo dokazov smo sklenili, da bomo boljše polovice tudi v bo-

Kadrovskie novice

Prišli
od 16. 6. 1970 do 24. 9. 1970

Balantič Jožefa, PE 5, nekvalificirana delavka; Balut Cene, PE 8, kvalificiran mizar (prišel iz JLA); Benkovič Ana, PE 1, trgovska pomočnica; Brlec Branko, PE 4, nekvalificiran delavec; Chiapolini Eva, PE 5, nekvalificirana delavka; Chiapolini Maks, PE 2, vajenec; Crnkovič Franc, PE 2, roadni ključavničar; Dedič Jože, PE 3, nekvalificiran delavec; Dragoš Ivanka, PE 4, nekvalificirana delavka; Gašper Andrija, PE 1, ekonomist; Golob Frančiška, PE 5, vajenka; Golob Pavel, PE 3, nekvalificiran delavec; Gostič Mihela, PE 5, vajenka; Gradišek Francka, PE 1, nekvalificirana delavka; Hacin Tomaž, PE 5, vajenec; Horvat Anton, PE 4, kvalificiran tesar; Hribar Marija, PE 6, nekvalificirana delavka; Hriberšek Vojko, PE 2, strojni ključavničar (prišel iz JLA); Hribovšek Zdravko, PE 2, elektroinstalater (prišel iz JLA); Humar Metod, PE 2, kamnosek; Ipavec Marija, PE 1, prodajalka; Kepic Alojz, PE 2, tesar; Kolman Slavko, PE 3, traktorist; Koželj Andrej, PE 3, nekvalificiran delavec (prišel iz JLA); Koželj Marija, PE 5, vajenka; Kramar Vincenc, PE 4, mizar (prišel iz JLA); Kregar Dušan, PE 2, vajenec; Krivorotov Tatjana, PE 5, nekvalificirana delavka; Lebar Roman, PE 2, nekvalificiran delavec; Lipar Stane, PE 2, nekvalificiran delavec; Mihelič Janez, PE 6, mizar (prišel iz JLA); Milolaža Mirta, PE 7, nekvalificirana delavka; Mravlje Dušan, PE 4, nekvalificiran delavec; Ocepek Rozka, PE 3, nekvalificirana delavka; Osolnik Marinka, PE 5, vajenka; Piliček Anton, PE 4, nekvalificiran delavec; Pirš Marija, PE 5, vajenka; Piskar Marija, PE 5, nekvalificirana delavka; Poglednik Ana, PE 4, nekvalificirana delavka; Poličnik Jožefa, PE 5, nekvalificirana delavka; Prelesnik Florjan, PE 5, vajenec; Resnik Janez, PE 4, nekvalificiran delavec; Resnik Mihela, PE 4, krojačica; Rogáč Marija, PE 5, nekvalificirana delavka; Sajevec Andrej, PE 2, vajenec; Sedelšak Jožefa, PE 5, nekvalificirana delavka; Sitar Rafael, PE 4, glasbilar; Spruk Franc, PE 3, nekvalificiran delavec; Stele Anton, PE 4, priučen mizar; Škorič Marjan, PE 1, nekvalificirana delavka; Škrjanc Pavla, PE 8, nekvalificirana delavka; Štante Rafko, PE 4, mizar; Štros Lilijana, PE 8, nekvalificirana delavka; Šuštar Olga, PE 3, nekvalificirana delavka; Tomelj Ivanka, PE 1, ekonomski tehnik - pripravnik; Uršič Dušan, PE 1, tehnik oblikovalec - pripravnik; Vidmar Ivan, PE 8, VK mizar; Vidmar Janez, PE 2, nekvalificiran delavec; Virijant Branko, PE 5, vajenec; Virijant Marija, PE 5, vajenka; Vister Maks, PE 2, vajenec; Vodnik Alojz, PE 3, mesar; Zetiček Drago, PE 8, nekvalificiran delavec;

Zupanc Anica, PE 8, nekvalificirana delavka; Zupančič Viktor, PE 3 nekvalificiran delavec. Delovno razmerje sta prekinila in sklenila učno pogodbo: Dacar Ivan in Ocepek Julij.

Odšli iz podjetja

Bravhar Majda, PE 4, nekvalificirana delavka; Golob Franc, PE 8, mizar; Gorše Marija, PE 6, nekvalificirana delavka; Horvat Štefan, PE 6, nekvalificiran delavec; Hribar Jože, PE 2, strojni ključavničar; Jeras Antonija, PE 8, nekvalificirana delavka; Mravlje Milan, PE 4, nekvalificiran delavec; Omejc Janez, PE 5, nekvalificiran delavec; Perčič Ivo, PE 5, mizar (šel v JLA); Petkovešek Pavel, PE 4, razvrščevalec lesa; Pirc Anton, PE 6, nekvalificiran delavec; Prosen Jože, PE 5, mizar; Slapnik Peter, PE 8, lesnoindustrijski tehnik (v JLA); Suštar Lojzka, PE 1, nekvalificirana delavka; Šarc Jože, PE 8, mizar; Ugovšek Ivanka, PE 5, nekvalificirana delavka; Vodnik Alojz, PE 3, mesar; Vombergar Peter, PE 3, nekvalificiran delavec; Zupanc Vid, PE 2, elektroinstalater.

Pomočniški izpit so opravili in se zaposlili kot kvalificirani delavci:

Anžin Anton, PE 2, strojni ključavničar; Cevec Veronika, PE 5, tapetnik; Kepic Jože, PE 5, mizar; Kerec Milan, PE 2, strojni ključavničar; Pančur Marija, PE 5, tapetnik; Šimenc Anton, PE 5, mizar; Trdin Ida, PE 5, tapetnik; Žurbi Silva, PE 5, tapetnik.

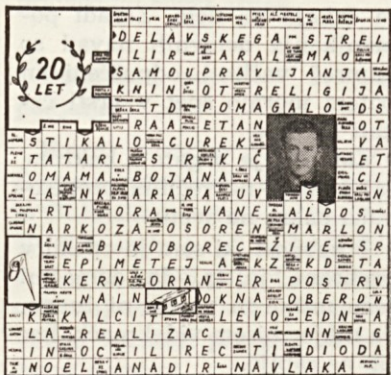
M. K.

Izžrebani reševalci nagradne križanke

Prispelo je 55 rešitev nagradne križanke in izgleda, da je bil za reševalce to zelo trd oreh, saj je bilo le 12 rešitev pravih. Pestotnik Ančka (PE 6) je iz vreče sreče izžrebala naslednje:

1. nagrada 70 din Špenko Marjan
2. nagrada 50 din Ozimek Ema
2. nagrada 50 din Perhavec Anica
3. nagrada 30 din Jerman Peter
3. nagrada 30 din Kürbus Lojzka
3. nagrada 30 din Svetelj Regina

Nagrajencem čestitamo.

Ali smo doma tudi taki?

Industrija pohištva STOL Kamnik je zelo znana, o njej se sliši doma in v tujini, da je zelo solidna, da izdeluje kvalitetno pohištvo, skratka slišijo se same pohvalne besede. Toda sodelavec moj, malo pogledj okoli sebe, po svoji delavnici, po vsej tovarni in malo razmisli, če je res vse tako lepo urejeno.

Ali si opazil, kakšne so garderobe, sanitarije? Ali si opazil, da odpadni in ne samo odpadni material leži kjerkoli, ne pa tam, kjer mu je mesto? Ali si opazil, da tudi disciplina sodelavcev ni taka, kot bi morala biti? Dobro pogledj okoli sebe pa boš videl, da tvoji sodelavci že 10 minut prej ali tudi več, kot je določen čas za malico, zapuščajo delovno mesto, da toliko prej tudi odhajajo z dela pred koncem izmene; še in še bi lahko naštevali take in drugačne izgube časa in denarja. Na tvojo in mojo srečo so taki sodelavci krepko v manjšini, vendar se morava ti in jaz potruditi, da takih sodelavcev sploh ne bo.

»Kako pa bova to uredila?« me boš morda vprašal. Takole ti bom odgovoril: Oba se bova za vzgled držala reda in discipline ter opozarjala sodelavca na red in disciplino, če ti ali sodelavec ne bosta imela dela, opozorita mojstra, da sta delo dokončala in želita novega. Jaz pa bom mojstra in obratovodja opozoril, da je za tako stanje on še največ odgovoren, ker s pomanjkljivo kontrolo nad ljudmi dopušča take pojave.

Sam dobro veš, da neurejeno delovno mesto in okolica, ki je

založena z raznim materialom, terja več časa, da poiščeš in dobiš v roke ustrezen material ali orodje. Morda boš rekel, da pet ali deset minut izgube časa pri delu ne pomeni ničesar, toda pomisli, da na enem delovnem mestu to res ni veliko, toda računaj: če je na 1300 delovnih mestih samo pet minut izgube, je to 108 ur dnevno, toliko ur pa predstavlja več kot polovico tvojega delovnega časa na mesec in koliko to stane, ali več,

da zato tudi manj zaslužimo? Poglej, kakšne so sanitarije, skoraj take kot svinjak, tako da greš vanje z odporom. Zakaj jih ne bi čuvali, da bi bile take, kot jih imamo doma — tovarna pa je naš drugi dom, v katerem preživimo eno tretjino našega časa.

Premisli še enkrat in skušaj to stanje izboljšati, da nam bo vsem življenje in delo v tovarni prijetnejše!

Zamišljeni

Križanka

ŠTUDIJSKA POMOČ OTROKOM NAŠIH SODELAVCEV

V dobi tehnike in revolucije v znanosti smo prišli do spoznanja, da le ljudje, oboroženi z znanjem omogočajo, da se znanost in tehnika razvijeta še dalje. Ker se tega spoznanja danes zavedamo, štipendiramo mlade ljudi, da bomo tudi mi dobili v kolektiv nove strokovnjake. Zato tudi ne pozabljamo na otroke naših socialno šibkejših sodelavcev, da se bodo usposobili za poklic, ki si ga želijo.

Študijsko pomoč oziroma štipendijo brez obveznosti zaposlitve dobijo otroci naših sodelavcev na srednjih, višjih in visokih šolah, ne glede na poklic, ki so si ga izbrali. Pogoji pa je, da poprečni osebni dohodek na člana v družini v zadnjih šestih mesecih ne presega 500 din, prednost pa imajo tisti z najnižjimi poprečnimi OD in tisti, katerih starša sta oba zaposlena v našem podjetju.

Pismena prošnja naj poleg priimka in imena, rojstnega datuma, šole in letnika šole vsebuje še podatke o osebnih dohodkih in družinskih članih.

Prošnjo za štipendijo oddajte v kadrovski službi najkasneje do 26. oktobra, ker je število štipendij omejeno.

Komisija za izobraževanje

Sodelavcu v slovo

V četrtek, dne 24. septembra 1970 smo se na pokopališču v Radomljah za vedno poslovili od Ivana Moreta, ki je delal v poslovni enoti 2.

Ivan More je bil rojen 15. maja 1944 v Škrjančevem pri Radomljah, ves čas do smrti pa je živel v Radomljah.

Pri nas se je zaposlil kot kvalificiran ključavničar 1. februarja 1966. Pokojnik je bil marljiv in vesten delavec. Vedno je želel, da se strokovno še izpopolni. V letu 1967 je na željo podjetja obiskoval osnovni tečaj za plamensko varjenje in rezanje. Med sodelavci je bil zelo priljubljen.

Pokojni Ivan nas je moral zapustiti za vedno, ker je postal žrtev prometne nesreče.

Svojem umrlega sodelavca ob tej priliki izrekamo iskreno sožalje.

M. Kotnik.

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA INDUSTRIJE POHIŠTVA STOL KAMNIK. IZDAJA DELAVSKI SVET. GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK JANEZ CERAR. TISK: UČNE DELAVNICE ZAVODA ZA SLUŠNO IN GOVORNO PRIZADETE V LJUBLJANI.

Uredništvo